

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 31 marca 2009 r. w sprawie T-405/06 ArcelorMittal Luxembourg i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 czerwca 2009 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-216/09 P)

(2009/C 205/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i X. Lewis, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: ArcelorMittal Luxembourg SA, dawniej Arcelor Luxembourg SA, ArcelorMittal Belval & Differdange, dawniej Arcelor Profil Luxembourg SA, ArcelorMittal International, dawniej Arcelor International SA

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie T-405/06 ArcelorMittal Luxembourg i in. przeciwko Komisji w zakresie, w jakim uchyła on grzywny nałożone w decyzji Komisji C (2006) 5342 wersja ostateczna z dnia 8 listopada 2006 r. ⁽¹⁾ na ArcelorMittal Belval & Differdange SA (dawniej ProfilARBED) i na ArcelorMittal International SA (dawniej TradeARBED);
- oddalenie skargi wniesionej przez ArcelorMittal Belval & Differdange SA i ArcelorMittal International SA;
- obciążenie drugiej strony kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnosząca odwołanie podnosi jeden zarzut oparty na naruszeniu przez Sąd przepisów dotyczących przedawnienia ścigania naruszeń.

Zdaniem Komisji wyrok Sądu opiera się na literalnej i nadmiernie zawężającej wykładni decyzji 715/78/EWWiS ⁽²⁾, a w szczególności jej art. 2 ust. 3 i art.3, ponieważ Sąd wyróżnia w nim przerwanie biegu przedawnienia i jego zawieszenie. W przeciwieństwie do art. 2 ust. 2 tejże decyzji, który wyraźnie przewiduje skutek erga omnes przerwania biegu przedawnienia, jej art. 3 milczy bowiem, jeśli chodzi o kwestię skutków zawieszenia. Wyrok Sądu narusza prawo w zakresie, w jakim Sąd stwierdza w nim, że zawieszenie biegu przedawnienia wynikające z faktu wszczęcia przez stronę postępowania sądowego przed sądem wspólnotowym dotyczy jedynie skarżącego przedsiębiorstwa, w związku z czym uważa on, że termin przedawnienia upłynął w stosunku do pozostałych stron.

Komisja stwierdza, że — wbrew temu, co orzekł Sąd — względny skutek zawieszenia biegu przedawnienia nie może

zostać wyprowadzony z milczenia prawodawcy, a art. 3 decyzji 715/78/EWWiS powinien być przedmiotem wykładni dokonywanej w świetle celów omawianych uregulowań przewidujących możliwość ścigania i skutecznego karania przez Komisję naruszeń prawa konkurencji.

- ⁽¹⁾ Decyzja Komisji C (2006) 5342 wersja ostateczna z dnia 8 listopada 2006 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 65 EWWiS w sprawie porozumień i uzgodnionych praktyk z udziałem europejskich producentów belek (sprawa COMP/F/38.907 — Belki stalowe).
- ⁽²⁾ Decyzja Komisji nr 715/78/EWWiS z dnia 6 kwietnia 1978 r. dotycząca terminów przedawnienia w postępowaniach i w wykonywaniu sankcji zgodnie z traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. L 94, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte (Włochy) w dniu 15 czerwca 2009 r. — Maurizio Polisseni przeciwko A.S.L. N. 14 V.C.O. Omega

(Sprawa C-217/09)

(2009/C 205/39)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maurizio Polisseni

Strona pozwana: A.S.L. N. 14 V.C.O. Omega

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 traktatu WE lub wspólnotowe prawo konkurencji stoją na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak te zawarte w art. 1 ustawy nr 475 z dnia 2 kwietnia 1968 r. i art. 13 dekretu Prezydenta Republiki nr 1275 z dnia 21 sierpnia 1971 r. w zakresie w jakim uzależniają one udzielenie zezwolenia na przeniesienie siedziby apteki do innego pomieszczenia, choćby w ramach tej samej wyznaczonej strefy, od spełnienia wymogu zachowania odległości nie mniejszej niż 200 m od innych aptek, która to odległość mierzona jest w oparciu o najkrótszą z możliwych dróg pokonywanych pieszo od wejścia do jednej z aptek do wejścia do drugiej z nich i czy ograniczenia swobody przedsiębiorczości ustanowione w tych przepisach stoją w sprzeczności ze względami odnoszącymi się do interesów ogółu, za pomocą których ograniczenia te mogłyby zostać uzasadnione lub czy ograniczenia te są odpowiednie dla zaspokojenia tych interesów?

- 2) Czy, w każdym razie, zasada proporcjonalności, którą należy brać pod uwagę przy wprowadzaniu jakiegokolwiek uzasadnionego ograniczenia swobody przedsiębiorczości lub zakłócenia konkurencji stoi na przeszkodzie ustanowieniu ograniczenia swobody działalności gospodarczej aptekarzy wynikającego ze wspomnianych w poprzednim pytaniu przepisów odnoszących się do zachowania odległości?
- 3) Czy art. 152 i 153 traktatu WE nakładające wymóg zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony konsumentów stoją na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak te zawarte w art. 1 ustawy nr 475 z dnia 2 kwietnia 1968 r. i art. 13 dekretu Prezydenta Republiki nr 1275 z dnia 21 sierpnia 1971 r., w zakresie w jakim uzależniają one udzielenie zezwolenia na przeniesienie siedziby apteki do innego pomieszczenia, choćby w ramach tej samej wyznaczonej strefy, od spełnienia wymogu zachowania odległości nie mniejszej niż 200 m od innych aptek, która to odległość mierzona jest w oparciu o najkrótszą z możliwych dróg pokonywanych pieszo od wejścia do jednej z aptek do wejścia do drugiej z nich, nie uwzględniając interesów klienteli aptek ani wymogu skutecznej dystrybucji świadczeń odnoszących się do ochrony zdrowia na danym terytorium?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 16 czerwca 2009 r. — Vira Patente AG przeciwko High Tech Srl

(Sprawa C-219/09)

(2009/C 205/40)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vira Patente AG

Strona pozwana: High Tech Srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 17 i 19 dyrektywy 98/71/WE należy dokonywać w ten sposób, że na podstawie prawa krajowego państwa członkowskiego (transponującego do wewnętrznego porządku prawnego wspomnianą dyrektywę), przysługująca temu państwu członkowskiemu możliwość ustalenia w sposób niezależny zakresu i warunków, zgodnie z którymi ochrona praw autorskich do wzorów przemysłowych jest przyznana obejmuje także wyłączenie tej ochrony w odniesieniu do wzorów, co do których należy uznać, że

mimo spełniania przez nie przesłanek ochrony ustanowionych w prawie autorskim stały się one własnością publiczną przed wejściem w życie przepisów krajowych transponujących dyrektywę z tego względu, że nie zostały nigdy zarejestrowane jako wzory lub ich rejestracja utraciła już ważność?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy wykładni art. 17 i 19 dyrektywy 98/71/WE należy dokonywać w ten sposób, że przysługująca państwu członkowskiemu możliwość ustalenia w sposób niezależny zakresu i warunków, zgodnie z którymi ochrona praw autorskich do wzorów przemysłowych jest przyznana obejmuje także wyłączenie tej ochrony w sytuacji gdy, nieupoważniona przez właściciela praw do wzorów, osoba trzecia wytworzyła już lub sprzedała w tym państwie członkowskiemu produkty wykonane zgodnie ze wspomnianymi wzorami, które stały się własnością publiczną przed wejściem w życie przepisów krajowych transponujących dyrektywę?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na dwa pierwsze pytania, czy wykładni art. 17 i 19 dyrektywy 98/71/WE należy dokonywać w ten sposób, że przysługująca państwu członkowskiemu możliwość ustalenia w sposób niezależny zakresu i warunków, zgodnie z którymi ochrona praw autorskich do wzorów przemysłowych jest przyznana obejmuje także wyłączenie tej ochrony w sytuacji gdy, nieupoważniona przez właściciela praw do tych wzorów, osoba trzecia wytworzyła już lub sprzedała w tym państwie członkowskiemu produkty wykonane zgodnie ze wspomnianymi wzorami a okres trwania wyłączenia jest znaczący (wynosi 10 lat)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First Hall of the Civil Court (Republika Malty) w dniu 17 czerwca 2009 r. — AJD Tuna Ltd przeciwko Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd i Avukat Generali

(Sprawa C-221/09)

(2009/C 205/41)

Język postępowania: maltański

Sąd krajowy

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AJD Tuna Ltd

Strona pozwana: Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd; Avukat Ġenerali